

Sărbătoarea Sfântului Nectarie de la Eghina în Capitală

Biserica Ortodoxă îl prăznuiește anual, la 9 noiembrie, pe Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, făcătorul de minuni și vindecătorul de boli. La Mănăstirea Radu Vodă din Capitală, unde se păstrează spre închinare un fragment din cinstitele sale moaște, sfântul ierarh a fost cinstit cu multă evlavie de credincioși și pelerini. În ajun, slujba Privegherii a fost săvârșită de un sobor de preoți și diaconi la Altarul deschis al mănăstirii. În ziua pomenirii sale, în același loc, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, înconjurat de un sobor de slujitori.

Pe parcursul ultimelor zile, credincioșii bucureșteni au așteptat răbdători pentru a ajunge și a se închina la baldachinul în care au fost așezate raclele ce adăpostesc fragmente din moaștele Sfântului Ierarh Nectarie și ale Sfântului Cuvios Efrem cel Nou. Pelerinii s-au rugat pentru ocrotire și pentru sănătate sau au venit să mulțumească sfinților pentru darurile revărsate cu prisosință asupra lor și asupra familiilor acestora. În dimineața zilei hramului așezământului monahal, curtea

Mănăstirii Radu Vodă a devenit neîncăpătoare. Numeroși credincioși au îndurat frigul și vremea potrivnică pentru a aduce cinstire sfântului vindecător.

Programul liturgic a început cu oficierea slujbei Ceasurilor și a Paraclisului Sfântului Ierarh Nectarie. În continuare, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a săvârșit Sfânta Liturghie, înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi. Din soborul de slujitori au făcut parte părintele arhimandrit Teofil Anăstăsoaie, Superiorul Așezămintelor Patriarhiei Române la Locurile Sfinte, părintele arhimandrit Nectarie Șofelea, starețul Mănăstirii Radu Vodă și Exarh administrativ al Arhiepiscopiei Bucureștilor, părintele arhimandrit Policarp Chițulescu, consilier patriarhal, precum și alți slujitori.

După citirea pasajului evanghelic rânduit, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a rostit un cuvânt de învățătură în care a evocat trăsături de caracter și evenimente din viața ierarhului făcător de minuni, punând îndeosebi accentul pe răbdarea cu care a îndurat, vreme de mulți ani, nedreptățile săvârșite împotriva sa: „Sfântul Ierarh Nectarie și-a zidit casa, conform cuvintelor Domnului, pe stânca cea tare a credinței, iar vânturile, valurile și încercările prin care a trecut n-au putut să o dărâme, pentru că mai mare în viața lui a fost iubirea față de Mântuitorul Hristos. În acest an se împlinesc 60 de ani de când Patriarhia Constantinopolului l-a trecut pe ierarhul nedreptățit în rândul sfinților. Patriarhul Constantinopolului care a hotărât canonizarea lui mărturisea unui mare teolog ortodox francez, câțiva ani mai târziu, că printre oamenii speciali pe care i-a întâlnit în viață s-a numărat Ierarhul Nectarie de la Eghina. Patriarhul Athenagoras îi face acestuia un portret duhovnicesc reușit, vorbind îndeosebi despre cea mai înaltă virtute a Sfântului Nectarie, aceea de a răbda și de a iubi. Dacă noi suntem atât de sensibili din pricina atitudinii cuiva și suntem deranjați de un cuvânt, o privire sau o faptă, să ne gândim cum a purtat timp de 30 de ani această nedreptate Sfântul Ierarh Nectarie”.

În continuare, ierarhul a ilustrat diferite momente din viața sfântului prăznuit, arătând în ce chipuri a îndurat acesta nedreptăți felurite, în diferitele locuri în care a poposit. „Sfântul Nectarie a dat dovadă de numeroase daruri, fiind rugător, răbdător, îngăduitor cu ceilalți și, devenind în ultimii ani ai vieții, ctitor. Și-a jertfit liniștea obținută după multă vreme, ctitorind în Insula Eghina, lângă vechi bisericuțe ridicate încă din primul mileniu creștin, o mănăstire închinată Preasfintei Treimi. Aici a adunat o parte dintre ucenicele lui, care au devenit monahii. Rugăciunea sa a adus ploaie după vreme îndelungată de secetă și a alungat lăcustele care au invadat pomii roditori ai insulei. De aceea, în orice situație dificilă, credincioșii îi cereau ierarhului ajutorul și mijlocirea înaintea lui Dumnezeu. Sfântul Nectarie a fost și un model de răbdare în suferință, în boală. În ultima perioadă a

vieții sale, o suferință grea, prezentă și acum în lume, i-a măcinat trupul care pătimise atât de mult. Internat într-un spital din Atena, Sfântul Nectarie a mai trăit acolo aproximativ 40 de zile, timp în care s-a pregătit pentru întâlnirea cu Domnul său. Prima vindecare minunată a acestuia a fost săvârșită chiar la scurt timp după adormirea sa, când trupul său încă nu părăsise spitalul”, a adăugat ierarhul.

De asemenea, Preasfinția Sa a vorbit și despre descoperirea, în anul 1953, a trupului nestricăcios și bine mirositor al Sfântului Nectarie, moment în care au început demersurile pentru canonizarea sa. Trecerea în rândul sfinților a acestui vrednic slujitor al Domnului a reprezentat felul în care Dumnezeu a ales să facă dreptate celui care vreme de mulți ani a suferit pe nedrept: „După ani mulți de nedreptate, Sfântul Nectarie a primit daruri bogate de la Dumnezeu, mai ales darul vindecării, fiind considerat acum, în veacul al 21-lea, unul dintre marii sfinți taumaturgi. Așa a hotărât Dumnezeu să ridice dintre oameni nedreptățile îndurate în timpul vieții. O răsplată ca aceasta o primește un om care a răbdat fără să dorească dușmanilor săi să se întâlnească cu dreptatea lui Dumnezeu”.

În cadrul Sfintei Liturghii, ierarhul a hirotonit întru diacon un tânăr teolog. De asemenea, la final, Preasfinția Sa l-a felicitat pe starețul așezământului monahal, oferindu-
lui Părinte

ZIARUL LUMINA

ZIARUL LUMINA

ZEMELI LUMINA

ziarullumina.ro